

Literární sešity

ZŠ B. Dvorského

Práce žáků 7. A na téma Člen mé rodiny

Maminka je můj anděl

Andrea Poštulková

Můj anděl nemá svatozář, ani andělská křídla. Můj anděl má černé vlasy, krásnou tvář, lilie vytetované na zádech, na rtech nádherný úsměv a to nejčistší srdce.

A tohle přesně je moje máma. Milý, obětavý člověk s obrovským množstvím empatie a lásky, kterou mě každý den obklopuje.

V minulosti jsme toho spolu musely hodně zvládnout a přesto, že toho sama měla dost, vždycky si na mě udělala čas. Přesto, že měla v očích slzy, našla sílu se na mě usmát. Přestože jsem udělala spoustu špatných rozhodnutí, vždycky mi dokázala odpustit a ukázala mi správnou cestu. Víím, že za ní můžu kdykoliv s čímkoliv přijít.

Více empatického, laskavějšího, milejšího a krásnějšího člověka neznám. Neexistují slova k tomu, abych vyjádřila, jak moc mi na ní záleží. Proto je třeba si uvědomit, že andělé nejsou mýty, že jsou každý den vedle nás. Často přehlízíme maličkosti, kterými nám říkají, že nás milují. Například: Dej si na sebe pozor, nebo Zavolej, až dorazíš na trénink. Musíme si uvědomit, že o své anděly můžeme přijít. Co nám pak zbyde? Prázdné srdce a vzpomínky, které časem vyblednou.

Svoji maminku nechci nikdy ztratit, protože víím, že ona je můj anděl.

Můj jediný bráška

Dominika Schoberová

Já nevím, kde mám začít. Kdybych vám tady měla popsat, co všechno pro mě udělal a co pro mě znamená, tak jsme tady do zítřka. Začnu teda tady. Jmenuje se Jakub, ale mamka na něho volá někdy i Kubíčku. No a já Kubo, můj bratře.

Má modré oči, což jsem po něm zdělila, když už nic jiného. Jeho barva vlasů je taková zvláštní, nemůžu říct, jestli jsou světlé, hnědé nebo zrzavé. Je poměrně hodně vysoký, ale to jsme v naší rodině prakticky všichni.

Mezi jeho koníčky patří házená. Hraje ji i trénuje. Pořád se jí drží, i ve 29 letech. Letos mu bude 30. Je stále svobodný, pokud teda někoho nemá a já o tom nevím. Chtěla bych, aby měl, ale u něho to asi tak rychle nehrozí. Bydlí se svým kamarádem ve velkém rodinném domě. Jsou tam dva a mají: vířivku, bazén, hřiště, saunu, posilovnu a dvě garáže.

Od nás se odstěhoval asi tak dva roky zpátky. Chybí mi doma. On se se mnou nikdy moc nebavil a teď se vídáme, jenom když přijede na oběd nebo po házené. Chová se tiše, skoro nemluví... teda alespoň se mnou. Je hrozně hodný, se vším vždycky pomůže. Dokonce se o mě i chvíli staral, když byla mamka v nemocnici. Je pořád v dobré náladě. Jsem ráda, že mám takového brácha a za nic bych ho nevyměnila.

Moje maminka

Vojtěch Sedlář

Pro svou charakteristiku jsem si zvolil osobu, která je mi velmi blízká. Je to moje mamka. Má 40 let. Mamka žije s mým tatškou a námi (jako já a brácha). S tatškou se seznámila patnáct let dozadu. Mamka má melír a je ostríhaná nakrátko.

Její velkým koníčkem je čtení příběhových knih, nejradši má detektivky. Ráda jezdí na kole, pracuje na zahrádce nebo si zvelebuje skalku. Jako malá byla jako kluk. Její sestra si hrála s panenkami, a ona lezla po stromech. A často z nich i padala, tudíž měla několik zlomenin.

Já, moje rodina a všichni lidé, kteří ji znají, si jí velmi váží.

Je milá, chytrá, pěkná a vtipná. Mám ji moc rád.

Moje rozumná sestra

Andrea Hoangová

Má starší sestra je ode mě starší o 13 let. Je větší postavy, ale vyšší než já není. Má delší černé vlasy, které na ní dost vynikají. Dost často používá při mluvení pohyby rukama.

Zajímá se o módu, jako většina žen. V jejím šatníku najdete krásné kusy oblečení. Jako první si na jejím obličejí všimnete jejích plných rtů. I když se to bude asi zdát, botox v nich nemá. Také má krásné hnědé oči, které září více než moje budoucnost.

Navenek působí jako rozumná žena, tou také je. Líbí se mi její názory na různé věci. Dost rychle se naštvě, ale to rychle přejde. Nemá ráda lháře a drzé lidi. Jelikož pracuje v restauraci, musí si na ně zvyknout. Poslouchá K-pop, V-pop a J-pop. Je milovníkem K-dramatu. Obecně miluje filmy a seriály.

Můj španělský bratránek

Martina Poláková

Jmenuje se Jan. Má hnědé vlasy a oči. Není úplně vysoký, ale ani není malý. Je celkem štíhlý, váží asi 47Kg. Je mu 13let.

Je velmi vysmátý, pořád se něčemu směje. Směje se trochu divně, vždy pokrčí nos a usměje se, jako by ho k smíchu někdo nutil. Zní to hrozně, ale vypadá při tom roztomile. Vůbec nevypadá jinak než ostatní z Česka, a to je Španěl. Na jeho mluvení je něco podivného, nedivím se mu, když od malička žije ve Španělsku. Česky umí celkem dobře, ale zní to jako Vietnamec. Třeba mi napsal: „Tvoje narozeniny být včera?“. On za to nemůže, ale já se mu někdy směju. A strašně ta slova změkčuje. Jeho tatka i mamka nosí brýle nebo čočky a on taky, jeho mladší brácha je jediný, který nenosí brýle, ale je mu teprve šest.

Je alergický na zvířecí chlupy, měli mít pejska, ale on a jeho tatka dostali alergickou reakci. Začali kašlat a kýchat, takže ho nemohli koupit.

Každý, no, téměř každý rok k nám jezdí za babičkou a za dědou na chatu. Budeme mít na chatě psa asi v tu samou chvíli, kdy přijedou, takže to bude těžké.

Hodně rád hraje hry na tabletu a je v tom vážně dobrý. Hodně se stará o svého brášku, hraje si s ním. Třeba s ním hraje fotbal nebo basketbal. Nosí hodinky úplně všude. Je hodně chytrý, rád staví tanky se svým bráchou. Když za námi přijedou, strašně rádi napodobujeme mého brácha. A vždy se pokoušíme natočit film a jednou se nám taky povedl a to mi bylo deset let.

Tat'ka by udělal všechno, abych byla šťastná

Adriana Vymazalová

Můj tatínek je jiný než ostatní tatínci, protože můj tatínek je ten nejúžasnější tatínek na světě.

Můj princ má blond vlasy, bledě modré oči, nádherný úsměv, je postavou malý. To nejkrásnější má v sobě.

Můj tatínek s námi nežije, jezdí na 14 dní do Německa a vrátí se jenom na dva dny. Tatínek by udělal všechno proto, abych byla šťastná. S tatškou mám moc dobrý vztah, i když se moc nevidíme. Mám ho moc ráda. Jiného tatínka bych nikdy nechtěla.

Moje vtipkující mamka

Tereza Pavelková

Moje maminka je krásná žena s mnoho přáteli a zajímavým vztahem k přírodě. Je vyšší, štíhlé postavy, má krátké, tmavé vlasy a na obličeji věčně milý úsměv doprovázejí hnědé oči s dlouhými řasami.

Základ jejího šatníku musí tvořit proužkované tričko, nátělník, šaty střední délky. Košile moc nenosí, snad jenom na Vánoce vzala takovou vánočně červenou s krátkým rukávem.

Moje maminka má velmi zajímavý způsob zábavy, vždy řekne nějakou blbost a její kolegové jí to většinou věří. Věří jí to jen chvíli, než jim dojde, co od nich chce. Ale i tak jí mají rádi a chodí k ní pro radu. Zajímá mě, kdy jim dojde, že jim mamka do toho vždy řekne nějaký ten vtípek.

O jejich kaktusech se nedá říct, že jí mají rády. Povedlo se jí je usušit. Mamka k tomu říká: „Mám ráda přírodu. Ale ona nemá ráda mě!“

Můj dědeček

Aneta Štvrtnová

Můj dědeček je hodný a milý. Protože byl kuchařem, tak mi vždycky udělá něco dobrého k jídlu, když jsem u něho na návštěvě.

Můj děda je středně větší postavy. Má rád vaření a rád chodí do přírody (hory) na procházky. Je po operaci. Nosí brýle a má hnědé oči.

Když jsem u dědy, tak hrajeme někdy kostky a karty i s babičkou. Hraje na kytaru a na Vánoce uděláme vždycky menší kapelu, protože já a sestřenice hrajeme na flétnu.